

[Tinning]

pladser. Principielt er det vores holdning, at en sådan høringsret i det mindste må indeholde en vetoret, hvis den skal betyde noget. Vi tror ikke på, at en høringsret vil have ret mange andre konsekvenser end dem, hr. Nørgaard Sørensen også var inde på, nemlig frem og tilbage og jingenting og ud i den blå luft.

Her skilles til gengæld vore veje, fordi vores principielle holdning til disse ting med den faglige uddannelse er, at der må være fagforeningskontrol og fagforeningskontrol og ikke noget andet, men alene med udviklingen af den faglige uddannelse. Det ville selvfølgelig, hvis det blev realiseret – det gør det som bekendt ikke, fordi jeg står her og siger det – løse nogle af de mange bureaukrati-problemer og unaturproblemer, og hvad tingene ellers bliver kaldt i denne debat, hvis man sagde, at det selvfølgelig er fagforeningerne, der ene og alene tager stilling til, om uddannelsen af den kommende arbejdskraft, eller den arbejdskraft, som i øvrigt skal stå i fagforeningerne, er god nok. Jeg synes, der er masser af erfaringer, der fortæller os, at det at overlade det til et eller andet samarbejde, hvor det selvfølgelig ikke er et samarbejde mellem ligeværdige parter, men et samarbejde, hvor den stærkeste, det vil sige arbejdsgiveren, lægger præmisserne, på en række områder giver nogle problemer også med niveauet i disse uddannelser. Men altså principielt fagforeningskontrol, og hvis ikke det går, så vil vi i hvert fald godt under alle omstændigheder diskutere høringsretten. Det var det ene.

Det andet er kvoteringsordningen. Vi synes, det er helt fint, at man ikke, for det kan man jo ikke bare, siger, at nu kan det være nok, nu må vi se at få ansat nogle, men at man forsøger at konkretisere det. Jeg tror, der ligger nogle problemer i denne kvoteringsordning, som vi i hvert fald godt vil kigge nærmere på og behandle også under udvalgsarbejdet. Det er sådan, at det på en række virksomheder, som også andre ordførere har været inde på det tidligere i dag, kan være utrolig svært at få lavet en ordentlig, en dækkende, faglig uddannelse, hvis kvoten fastsættes alene i forhold til antallet af faglærte, og det er formentlig det, man vil gøre her. Det er den ene side.

Den anden side er, at man taler om, at hvis man laver bundtning, fordi det selvføl-

gelig er den umiddelbare løsning, så skal delpraktikophold normalt have en varighed på minimalt et år. Vi tror, det kan være svært i den helt konkrete udformning at få det til at fungere, sådan at man sikrer fastholdelse og meget gerne udbygning af det niveau, uddannelserne har i dag. Jeg mener, at vi er nødt til at diskutere, om ikke det i lige så høj grad er sådan noget som virksomhedens specialiseringsgrad, der skal ind i fastlæggelsen af kvoten, men det kan vi jo kigge nærmere på.

Til sidst skal jeg bare sige, at vi mener, at uanset om man nu gør det ene eller det andet med dette forslag – vi er ret sikre på, hvad man gør: man lader det ligge, indtil regeringen er kommet med sine lovforslag på dette område – så er det helt afgørende for os, at man ikke endnu en gang laver det julenummer – det ligger ikke i dette forslag overhovedet, men det kan komme til at ligge i behandlingen af det – at den udvidelse af AER-fonden, som er omtalt i forslaget, putter det offentlige nogle penge i. Det er vores holdning, at det må finansieres af arbejdsgiverne og af ingen andre end de private arbejdsgivere, ikke mindst fordi det er de private arbejdsgivere, der skal bruge den arbejdskraft, der bliver uddannet. Vi vil gå imod ethvert tilløb til at lave den ene eller den anden eller den tredje juleleg, som handler om, at det offentlige skal til at betale én gang til; og som jeg har været inde på mange gange tidligere i dag, har vi jo set, at man ikke får meget andet ud af det end at hælde 250 mill. kr. fra skatteyderne i det private erhvervsliv.

Holger Nielsen (SF):

Jeg kan konstatere en negativ holdning til dette forslag fra de borgerlige partiers side, men må sige, at det egentlig ikke kommer som nogen overraskelse for mig. Det ligger i meget pæn forlængelse af den generelt negative holdning, de borgerlige partier har haft til EFG-uddannelserne.

Man har talt om, at dette lægger byrder på erhvervslivet; jeg kommer tilbage til det, det gør det ikke i væsentlig grad. Jeg synes, at de borgerlige partier, som påstår, at de repræsenterer erhvervslivets interesser, bør tænke på, at en forudsætning for, at det selv samme erhvervsliv kan fungere i fremtiden, faktisk er en veluddannet arbejdskraft, og derfor